

er dog udskilt i to stykker vedrørende henholdsvis bygninger og brugsgenstande.

Ophavsretsudvalget har i betænkning nr. 1063/1986 foreslået bestemmelsen suppleret med en høringspligt ved ændring af bygninger i offentligt eje. Efter forslaget skal ejeren af en bygning i offentligt eje, forinden der iværksættes væsentlige ombygnings- eller tilbygningsforanstaltninger, der afgørende forandrer bygningens arkitektoniske beskaffenhed, give ophavsmanden en rimelig frist til at udtale sig herom.

Akademirådet og Danske Arkitekters Landsforbund har under høringen støttet udvalgsforslaget og ser gerne, at bestemmelsen får et bredere sigte end bygninger i offentligt eje.

Frederiksberg Kommune har givet udtryk for, at forslaget vil indebære, at byggesagsbehandlingen besværliggøres i ikke ubetydelig grad. Det vil ofte være usikkert, hvem der skal høres, hvilket dels vil betyde et større arbejde med at finde frem til de ofte mange personer, der har deltaget i det skabende arbejde ved byggeriets opførelse, dels vil tvinge en kommune til at imødekomme mulige indsigelser fra potentielle ophavsmænd.

Udvalgsforslaget har været genstand for drøftelse med de andre nordiske lande. Resultatet er, at der ikke kan forventes fremlagt forslag af den her omhandlede karakter i de andre lande.

På denne baggrund finder Kulturministeriet ikke at burde stille forslag om en høringspligt ved ændring af bygninger i offentligt eje. Ministeriet har i denne forbindelse lagt vægt på, at en sådan høringspligt må frygtes at bureaukratisere byggesagsbehandlingen i et omfang, som ikke står mål med de ideelle interesser, der for ophavsmændene kan være forbundet med en sådan indsigelsesret. Hertil kommer de vanskeligheder af praktisk art, som en gennemførelse af forslaget vil indebære. Ministeriet skal endelig pege på, at der gennem lovgivningen om bygningsfredning allerede er givet en vis beskyttelse af bygninger, der ud fra bl.a. en arkitektonisk synsvinkel må anses for bevaringsværdige.

I overensstemmelse hermed er der ikke i forslaget til § 29 medtaget noget forslag om høringspligt ved bygningsændringer.

Til § 30

Til stk. 1

Efter den gældende lovs § 22, stk. 1, kan der foretages udsendelse af udgivne værker i radio og fjernsyn på grundlag af en aftalelicens. Aftalelicensen gælder for aftaler, der er indgået mellem på den ene side Danmarks Radio, TV 2 eller radiofonierne på

Færøerne og i Grønland og på den anden side en organisation, som omfatter en væsentlig del af danske ophavsmænd til en bestemt art af værker. Aftalelicensen indebærer, at radiofonien mod ydelse af vederlag må udsende udgivne værker af tilsvarende art af ophavsmænd, som ikke repræsenteres af den aftalesluttende organisation, herunder udenlandske rettighedshavere. Kan radiofonierne og ophavsmanden ikke blive enige om vederlagets størrelse, kan spørgsmålet indbringes for det i lovens § 54 omhandlede nævn. Bestemmelsen gælder ikke for sceneværker og heller ikke for andre værker, hvis ophavsmanden har nedlagt forbud mod værkets udsendelse. Efter fotografilovens § 9 gælder der for udsendelse af fotografier i radio og fjernsyn en tvangslicens, dvs. at fotografier må udsendes uden samtykke mod vederlag.

Forslaget til stk. 1 medfører følgende ændringer i forhold til de gældende bestemmelser:

- Forslaget er udformet i overensstemmelse med lovforslagets øvrige aftalelicensbestemmelser, således at ikke-repræsenterede ophavsmænd ikke blot har krav på vederlag, men at radiofonierne generelt kun må benytte de ikke-repræsenterede ophavsmænds værker på den måde og på de vilkår, som følger af de med organisationerne indgåede aftaler.
- Ud over sceneværker foreslås det også at undtage filmværker fra bestemmelsen.
- Fotografier vil i fremtiden være omfattet af aftalelicensen og ikke som i dag efter fotografilovens § 9 af en tvangslicens.

Forslaget til stk. 1 er baseret på Ophavsretsudvalgets betænkning nr. 1197/1990. Udvalget har foreslået, at der i bestemmelsen om radiofoniernes erhvervelse af udsendelsesrettigheder henvises til de nye fælles bestemmelser om aftalelicens, jf. lovforslagets §§ 50 og 51.

Udvalget har endvidere foreslået at erstatte udtrykket »sceneværker« med »dramatiske værker«, således at også radiospil falder uden for bestemmelsen.

Et flertal i udvalget foreslår herudover at undtage filmværker fra bestemmelsen. Forslaget begrundes med, at den gældende bestemmelse i praksis aldrig har været anvendt på filmværker, navnlig spillefilm, og at rettigheder til filmværker normalt forhandles individuelt på grund af rettighedshavernes betydelige økonomiske interesser i at kunne gennemføre et nærmere planlagt udnyttelsesforløb i form af bl.a. biografrevisning, tv-udsendelse og videodistribution.

Et flertal i udvalget har endelig i betænkning nr. 1063/1986 foreslået at ophæve den gældende